

דְמוֹת דְאֵת אֲמַר דְמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עָלְיוּ  
מִלְמַעְלָה, וְהֵינּוּ רְזָא דְאָדָם. וּמִנְלָן דְאֶקְרִי  
אָדָם, דְכְתִיב, (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְאָדָם  
לְעוֹלָם בְּשִׁגְם הוּא בְשָׂר, וְהֵינּוּ מִשָּׁה. וּבְגִין  
כֶּן, עַל הָאֵי פּוֹרְסֵייא, דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם קִיִּימָא  
עָלֶיהָ, וְהֵינּוּ מִשָּׁה. וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, אֱלִין  
אַרְבַּע חִוּוֹן, פֶּד סִלְקִין כְּדִקְאֻמְרָן.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, אֱלִין כָּל שְׁיִיפִין דְגּוֹפָא,  
דְכִלְהוּ בְתִיאוּבְתָא קְדִישָׁא, (אמר רבי אבהו)  
כִּלְהוּ אַחְדִּין בִּיה, לְאֶתְדַבְּקָא דְכַר וְנוֹקְבָא  
כְּחָדָא. וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, לְמִיעַל כְּלָה  
לְחוּפָה בְּקַדְמִיתָא, אֵינוֹן צְרִיכִין לְסִלְקָא לָה,  
וְלֹאֵיִתָּאָה לָה לְגַבִּיהָ, וּלְבַתָּר אִיהוּ יִיתִי לְגַבָּה  
תְּדִיר, וְהָא אוֹקִימָנָא.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן - אֱלִין כָּל אַבְרִי  
הַגִּנָּף, שְׁפִלְם בְּתִשׁוּקָה קְדוּשָׁה,  
(אמר רבי אבהו) כָּלם אוֹחוּזִים בּוֹ  
לְהַדְבִּיק זָכָר וּנְקֵבָה כְּאַחַד.  
וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, לְהַכְנִיס כְּלָה  
לְחֻפָּה. בְּרֵאשׁוֹנָה הֵם צְרִיכִים  
לְהַעֲלוֹתָהּ וּלְהַבִּיאָה אֵלָיו, וְאַחַר  
כֶּן הוּא יָבֵא אֵלֶיהָ תְּמִיד, וְהָרִי  
בְּאַרְנוֹ.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן - סוּד כָּל אוֹתָם  
הַקְּשָׁרִים, קְשָׁרֵי הַיַּחֲוֹד, וּמִיַּחֲדִים  
יַחֲוֹד שֶׁל סוּדוֹת הָאֻמוֹנָה בְּכָל יוֹם,  
(אלו ארבע החיות) הֵם מְעַלִּים אוֹתָהּ  
לְכַפֵּסָה הַזֶּה, עַד שֶׁמְבִיאִים אוֹתָהּ  
לְמִשָּׁה. וְכִיּוֹן שֶׁמְדַבְּקִים אוֹתָהּ  
לְמִשָּׁה, אִזּוּ הֵם הֵיוּ שְׁמֵרוּיָחִים  
בְּרִכּוֹת מִמְּקוֹר הַחַיִּים עַל סוּד זֶה,  
בְּקִשְׁרָה שֶׁל הַיַּחֲוֹד שֶׁל אוֹתָם  
הַקְּשָׁרִים. וְסוּד זֶה, כְּשֶׁמְקַשְׂרִים  
הַיַּחֲוֹד שֶׁל הַכָּל כְּרֵאוּי. וְסוּד זֶה  
כְּתוּב, וַיִּרְא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלֶאכֶה  
וְגו', וַיִּכְרַף אֹתָם מִשָּׁה. הַרְוִיחוּ  
בְּרִכּוֹת מִמְּקוֹם הַדְּרָגָה שֶׁמִּשָּׁה  
שְׂרוּי בִּיה, וְזֶהוּ (שמות לו) הַחֲכָמִים  
הַעֲשִׂים אֶת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ,  
מִשׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים לְסַדֵּר אֶת  
עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ כְּרֵאוּי.

וְעַל כֵּן, כָּל מִי שֶׁמְתַפְּלֵל תְּפִלָּה  
(קְשׁוּרָה) וְקוֹשֵׁר יַחֲוֹד, מְסַתְּפְלִים בּוֹ  
אִם הִיא תְּפִלָּה וְקִשְׁרָה כְּרֵאוּי. וְאִם  
אוֹתָהּ תְּפִלָּה וְאוֹתוֹ הַקְּשָׁר הֵם  
כְּרֵאוּי, אִזּוּ הוּא מְתַבְּרָף בְּרֵאשׁוֹנָה  
מִהַמְּקוֹם שֶׁכָּל הַבְּרִכּוֹת יוֹצְאוֹת.

כְּמָה דְאֵת אֲמַר דְמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עָלְיוּ  
מִלְמַעְלָה, וְהֵינּוּ רְזָא דְאָדָם. וּמִנְלָן דְאֶקְרִי  
אָדָם, דְכְתִיב, (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְאָדָם  
לְעוֹלָם בְּשִׁגְם הוּא בְשָׂר, וְהֵינּוּ מִשָּׁה. וּבְגִין  
כֶּן, עַל הָאֵי פּוֹרְסֵייא, דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם קִיִּימָא  
עָלֶיהָ, וְהֵינּוּ מִשָּׁה. וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, אֱלִין  
אַרְבַּע חִוּוֹן, פֶּד סִלְקִין כְּדִקְאֻמְרָן.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, אֱלִין כָּל שְׁיִיפִין דְגּוֹפָא,  
דְכִלְהוּ בְתִיאוּבְתָא קְדִישָׁא, (אמר רבי אבהו)  
כִּלְהוּ אַחְדִּין בִּיה, לְאֶתְדַבְּקָא דְכַר וְנוֹקְבָא  
כְּחָדָא. וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, לְמִיעַל כְּלָה  
לְחוּפָה בְּקַדְמִיתָא, אֵינוֹן צְרִיכִין לְסִלְקָא לָה,  
וְלֹאֵיִתָּאָה לָה לְגַבִּיהָ, וּלְבַתָּר אִיהוּ יִיתִי לְגַבָּה  
תְּדִיר, וְהָא אוֹקִימָנָא.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, רְזָא דְכָל אֵינוֹן דְקְשָׁרֵי  
קְשָׁרִין דִּיחֻדָּא, וַיַּחֲדִי יַחֲוֹדָא דְרִזִּי  
דְמִהִימְנוּתָא כָּל יוֹמָא, (אלו ארבע חיות) אֵינוֹן סִלְקִין  
לָה לְכוּרְסֵייא דָא, עַד דְאֶתְיִין לָה לְגַבִּי מִשָּׁה,  
וְכִיּוֹן דְדַבְּקִי לָה לְגַבִּי מִשָּׁה, כְּדִין אֵינוֹן הָווּ  
דְרוּוּחֵי בְרַכָּאן מִמְּקוֹרָא דְחַיִּי, עַל רְזָא דָא,  
בְּקִשְׁוֹרָא דִּיחֻדָּא דֵאֵינוֹן קְשָׁרִין. וְרְזָא דָא, פֶּד  
מְתַקְשָׁרִין יַחֲוֹדָא דְכִלְא כְּדִקְא יֵאוֹת, וְרְזָא דָא  
כְּתִיב, וַיִּרְא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלֶאכֶה וְגו', וַיִּכְרַף  
אוֹתָם מִשָּׁה, רוּוּחֵי בְרַכָּאן מֵאַתָּר דְרְזָא דְמִשָּׁה  
שְׂרִיא בִיה, וְדָא אִיהוּ הַחֲכָמִים הַעֲוֹשִׂים אֶת  
כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ, בְּגִין דֵאֵינוֹן יוֹדְעִי לְסַדֵּרָא  
עֲבִידָתָא דְקוֹדֶשָׁא כְּדִקְא חַזִּי.

וְעַל דָּא, כָּל מִי שֶׁמְתַפְּלֵל תְּפִלָּה וְקִשְׁרֵי  
יַחֲוֹדָא, מְסַתְּפְלִין בִּיה אִי אִיהִי צְלוֹתָא  
וְקִשְׁוֹרָא כְּדִקְא יֵאוֹת, וְאִי הִיא צְלוֹתָא (דף רל"ח)  
(ע"ב) וְהִיא קִשְׁוֹרָא כְּדִקְא יֵאוֹת, כְּדִין אֶתְבְּרָף  
אִיהוּ בְּקַדְמִיתָא, מֵאַתָּר דְכָל בְּרַכָּאן נְפָקִין.

זהו שכתוב, והנה עשו אותה וגו'.  
מיד - ויברך אתם משה.

ומשום כך ויביאו את המשכן אל  
משה, שהוא בעל הבית, להראות  
בתקון של הבית שלו, ולו צריך  
להראות את תקוניה וסודותיה,  
שלא נתנו לאחר להתבונן  
ולראות אותה באותם סתרים  
ובאותם הסודות שלה, פרט  
למשה לבדו.

ועל כן ויביאו את המשכן אל  
משה את האהל ואת כל פליו.  
וכשהביאו אותו למשה, את הכל  
הביאו לו באיברים ידועים, לתקן  
את כל אחד ואחד, איבר באיבר,  
להכניס זה בזה. וכשהיו רוצים  
לתקן זה בזה ולהכניס זה בזה,  
לא היה עולה בידיהם. כיון  
שהביאו אותו למשה, מיד הכל  
עלה בידו, וכל איבר ואיבר היה  
עולה ונכנס למקומו. זהו שכתוב,  
ויקם משה את המשכן, וכתוב  
הויקם המשכן, והרי בארנו.

בא וראה, באותה שעה  
כשהתחיל משה להקים את  
המשכן והתחיל לתקן את תקונם  
של האיברים להכניסם זה בזה,  
אז רפו כל האיברים וכל התקונים  
של הצד האחר הטמא.  
כשהתחיל להתחזק צד הקדשה  
הזה - מתרפה הצד האחר הטמא.  
זה מתחזק - וזה מתרפה. והרי  
בארנו, שכל זמן שהיא בחזק,  
מתרפים כל אברי הצד האחר. זה  
מתמלא וזה נחרב. וסוד זה -  
ירושלים וצור הרשעה, כשזו  
מלאה - זו נרבה. ועל כן, כשזה  
מתחזק - זה נרפה.

ומשום כך, ויקם משה את  
המשכן, להתחזק מסוד של  
מעלה, ולא יתחזק מסוד  
שלמטה. ועל כן משה, שהיה

הדא הוא דכתיב והנה עשו אותה וגו', מיד  
ויברך אותם משה.

ובגין כך, ויביאו את המשכן אל משה, דאיהו  
מארי דביתא, לאחזאה בתקונא דביתיה,  
וליה אצטריך למחזי תקוניה ורזין דילה,  
דלא אתייהבו לאתרא, לאסתכלא ולמחזי  
בה, באינון סתרין ובאינון רזין דילה, בר  
משה בלחודוי.

ועל דא ויביאו את המשכן אל משה את האהל  
ואת כל פליו. וכד אייתיאו ליה למשה,  
כלא אייתיאו ליה בשייפין ידיעאן, כל חד  
וחד לאתקנא, שייפא בשייפא, לאעלא דא  
בדא, וכד הוו בעאן לתקנא דא בדא,  
ולאעלאה דא בדא, לא הוו סליק בידיהון.  
כיון דאייתיאו ליה למשה, מיד כלא אסתליק  
בידיה, וכל שייפא ושייפא הוו אסתליק  
ועאל בדוכתיה, הדא הוא דכתיב, ויקם משה  
את המשכן וכתוב הויקם המשכן, והא  
אוקימנא.

תא חזי, בההיא שעתא כד שארי משה  
לאקמא משכנא, ושארי לאתקנא תקונא  
דשייפין, לאעלא דא בדא. כדין, אתרפיו כל  
שייפין וכל תקונין דסטרא אתרא מסאבא, כד  
שרי לאתקפא האי סטרא דאיהי קדישא,  
אתרפי סטרא אתרא מסאבא, אתקף דא  
ואתרפי דא. והא אוקימנא, דכל זמנא דהיא  
בתקיפו, סטרא אתרא אתרפן כל שייפוי, דא  
מלא, ודא חרוב, ורזא דא ירושלם וצור  
חייבא, כד מליא דא, חרוב דא. ועל דא, כד  
אתקף דא אתרפי דא.

ובגין כך, ויקם משה את המשכן, לאתתקפא  
מרזא דלעילא, ולא יתקף מרזא

דלתתא. ועל דא משה דההו מרזא דגו אספקלריא דנהרא, אצטריך איהו